

www.srb.b.nl

Maart 2017- Jaargang 21 - Nr.3

TRACK

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

*Meeneem
Exemplaar*

CD
VAN DE
MAAND
Maart

TR

**THORBJØRN RISAGER
& THE BLACK TORNADO**

CHANGE MY GAME

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

CD VAN DE MAAND

THORBJØRN RISAGER & THE BLACK TORNADO

CHANGE MY GAME

Maart

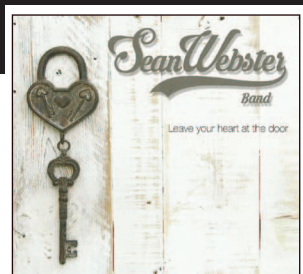
Het album opent met de sensuele en soulvolle ballade 'Used To Love You', waarin de volle warmbloedige stem van Thorbjørn volledig tot zijn recht komt. De constant aanwezige gitaar riff geeft het nummer een retro sound en de fijne melodieuze gitaarsolo van Peter Skjerning is in perfecte harmonie met het nummer. 'Dreamland' is het nummer dat Thorbjørn en Skjerning samen schreven en hier kiest de band resoluut voor een koerswijziging en gaan ze de rock weg op. Niet dat dit een slechte keuze is, want 'Dreamland' heeft alles wat een sterke song moet hebben. Het nummer begint met een gitaar riff, daarna zorgt de ritme sectie voor een stevige groove waarop de blazers zich volledig kunnen laten gaan. Emil Balsgaard is uitdrukkelijk aanwezig op de toetsen en Thorbjørn's stem klinkt rauw en geeft het sterke nummer nog een extra duwtje in de rug. De funky titeltrack 'Change My Name' is met zijn disco beats en zijn catchy refrein een heel dansbaar nummer. Dat deze band niet in één muzikaal vakje te stoppen is laten ze horen in 'Holler 'N' Moan', waarop we worden meegenomen naar de Delta van de Mississippi. De rauwe slide riffs op de dobro bepalen de sound van dit swampy blues nummer; de dreigende basdrum en de onheilspellende hypnotiserende gezangen geven het nummer een speciale sfeer. Het lijkt alsof een indianenstam zich klaar maakt om op oorlogspad te gaan. De jazzy trompet die op een bepaald moment te horen is, is op zijn minst verrassend in dit nummer; voor mij het beste nummer op het album. De melodieuze rocker 'Hard Time' heeft een erg mooie, vloeiende melodie en doet denken aan de The Allman Brothers en The

Eagles. De stem van Risager is als een kameleon, ze past zich moeiteloos aan het genre van de nummers aan en instrumentaal klopt hier weer alles voor honderd procent. Skjerning is weer uitdrukkelijk aanwezig met een vette slide partij. 'Long Gone' is een knappe ballade, die gedragen wordt door de orgelklanken; de sterke baslijn en het sublieme refrein geven dit trage nummer nog meer kleur. Daarna worden alle registers open getrokken voor de stevige rocker 'Hold My Lover Tight'. Verschroeide riffs op de snaren en wervelend werk op de toetsen duwen deze rocker naar een hoger level. De Deense band blijft rocken tijdens 'Maybe It's Alright', dat een jaren zeventig geluid heeft en waarin de stomende ritme sectie weer voor een schitterende groove zorgt. Miriam Mandipira-Mumba en Thorbjørn zingen samen deze rocker met heel wat hitpotentie. 'Train' is één van de meest bluesy nummers op het album; met een ritmische drive wordt de luisteraar weer meegenomen naar de Mississippi Delta. Naar het einde toe schakelt het ritme nog een versnelling hoger en wordt de song ook iets rauwer en ruiger. De emotionele en beklijvende ballade 'Lay My Burden Down' wordt door Thorbjørn gezongen met veel emotie in zijn stem. De afsluiter 'City Of Love' is een midtempo rocker met een stevige en strakke groove, waarin de blazers, de gitaar en de toetsen zich volledig mogen uitleven. 'Change My Name', is een prima en gevarieerd album geworden, van een band met een breed spectrum aan muzikale genres en die zowel vocaal als instrumentaal top is. (8/10)

(Walter Vanheuckelom,
bew. Dr.Groove)

CD van de Maand komt tot stand i.s.m. Roots Mail Music en SR&BB

SEAN WEBSTER

LEAVE YOUR HEART AT THE DOOR.

Sean Webster is er een met een klassiek verhaal. Toen hij 14 was kreeg hij via een schoolvriendje een gitaar in handen en was gelijk verkocht. Uiteindelijk besloot hij dat Eric Clapton zijn voorbeeld werd, maar niet voordat hij het oeuvre van jongens als de Kings (Albert, BB en Freddie), Robert Cray, Mark Knopfler en een aantal anderen had uitgespit. Vervolgens werd er een band geformeerd, die in de loop der jaren allerlei wijzigingen onderging. Zowel in Europa als de USA heeft hij vele podia en festivals platgespeeld; inmiddels is hij in ons landje neergestreken, om van hieruit verder te werken. Nu met *Leave Your Heart At the Door* dus. Het album, en dat is wel even wat, is gemastered door Jon Astley, een meneer die dat ook doet voor bandjes/artiesten als de Rolling Stones, Toto, John Mayal, Jools Holland en nog een aantal. Interessant om te lezen, maar wat ik altijd het interessantste vind is wat we uiteindelijk te horen krijgen; 10 nummers van eigen hand, en een van Keith Urban. Sean heeft zelf de productie en de arrangementen gedaan. Wel: produceren kan hij, dat is zeker, zingen ook en gitaar spelen is ook geen probleem. Maar het eerste, nogal bombastische, nummer "Give Me The Truth" is van 13 in een dozijn. Er wordt wel heel veel tijd gevuld met Ohohohe Ohohohe, zonde, want dat er aandacht aan de opname is besteedt kan je horen. Dan "Wait Another Day": Apart, dit is wel een goed nummer, feitelijk een powerballad, maar toch weer net niet. Ik vrees al te weten waar dit album heen gaat. En ja hoor, "Broken Man" ook. Wat hier aan de hand is, is dat Sean Webster de fout maakt te veel zelf te willen doen, waardoor het allemaal net niet het beoogde resultaat heeft. Omdat hij zich in de studio over letterlijk alles druk heeft gemaakt is

hij voorbij gegaan aan zijn belangrijkste instrument: zijn eigen stem. Het is allemaal loepzuiver. Maar hij pakt je nergens bij je ballen. Daarmee is deze cd een middle of the road plaat geworden. Niet verkeerd, maar geen hoogvlieger. Wil je tijdens een lange autorit een cd in de wisselaar hebben waar je vrouw zich niet aan ergert? Kan je rustig deze pakken. En dat is precies de reden dat er nu een serieuze maatschappij achter Sean Webster is gaan staan. Dat snap ik wel. De radiostations kunnen dit zomaar op gaan pakken, dus wie weet wat we nog van hem gaan horen. Er staat wel een hele goede uitschieter op de plaat: "Start Again". Daarin hoor je wel de inspiratie, de power en Sean gaat in deze ballad gelukkig ook echt los op zijn gitaar. Geen cd die naar de zolder verdwijnt, maar hij komt ook niet in mijn top10. Ik denk dat een concert van de man wel genieten zal zijn, en dat is iets wat regelmatig kan in ons land.

Zie www.seanwebsterband.com

Ton Odijk

AJ PLUG

CHEW, CHEW, CHEW.

De nieuwe cd van AJ plug heeft veel veranderingen ondergaan t.o.v. de vorige; allereerst de naam: AJ Plug, nu zonder the Wildgrooves en dan de samenstelling, die ook een metamorfose heeft ondergaan. Nu: Frans van Steijn op solo guitar, Machiel Verhaar op drums, Tenny Tahamata op bas en Kim Snelten op harmonica. Is er dan een ander geluid? Jazeker: volwassener, maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan en het komt allemaal weer op dezelfde pootjes terecht. "I See The Light" laat al merken dat het verder gaat dan alleen even een cd'tje maken. Nieuwe sound, maar toch die karakteristieke, herkenbare stem. Op "Big Sweet love" laat AJ Plug horen hoe stem en muziek één worden. Maar als "Going Under" langskomt, vraag ik mij af: Is die stem gemaakt voor het nummer, of is dit speciaal geschreven voor je stem? De kers op deze muzikale AJ Plug- taart! De rock komt ook aan de beurt als ze op water gaat lopen en de blues, zoals hij ook echt moet klinken, hoor je in "Shine", "Down on my Knees" en "Waitin for love" met de krachtige stem van AJ. "Trouble" is blues van eigen Hollandse bodem, zoals hij maar zelden in onze polders klinkt! En toch heerlijk dat er weer een Footstompin' song op staat: "It ain't over" en nu zie ik AJ Plug al swingend bovenop het biljart staan! Maar het beste is toch wel voor het laatst bewaard: "Baby, I'm Alright". Ga hier maar lekker mee aan de Mississippi-River zitten

en laat maar horen wat Nederland wel heeft en zij daar niet! Als bonustrack krijg je "Drown in my Sorrow" waarop AJ bij een kampvuurtje lijkt te zitten en de tranen de vrije loop laat! Dit unplugged nummer geeft mij de gelegenheid om te vertellen, dat ik AJ Plug voor het eerst live zag en hoorde, zonder band maar met Klaas Wildgroove en Nicko Christiansen in café Animo in Den Haag. AJ Plug heeft een bucketlist en één van de dingen die daar op staat is: Spelen met Nicko Christiansen van Living Blues Experience. Het was die avond dat zij elkaar voor het eerst ontmoetten en ook samen gingen optreden. Wat ik zag en hoorde was heel veel liefde voor muziek. Nooit met elkaar gespeeld maar die avond was er chemie, het klikte echt van alle kanten! Enkele weken daarna wilde ik AJ Plug met Kim Snelten gaan zien, maar door ziekte was Kim er niet en had AJ Plug Nicko weer gevraagd. Nu was het nog relaxter om te horen. Ik sprak tijdens een van de pauzes even met Nicko en wat hij toen zei was het volgende: "Het is heerlijk om met Sandra te spelen, zij is een hele goede zangeres en het mooie aan haar is, dat ze niet alleen zingt, maar haar liedjes ook vertelt". Dit is natuurlijk wat zij graag wil horen. Zij zingt ook inderdaad The Blues From Heart And Soul! En om af te sluiten: AJ Plug heeft de Dutch Blues Award van 2016 gewonnen als beste zangeres!

John vd Linden

Fine Tattoo Works
Nieuwe Haagdijk 4 Breda
Tel: 076 - 5208738

VALERIE JUNE THE ORDER OF TIME

Valerie June's acclaimed 2013 debut, *Pushin' Against a Stone*, was a crucial stage in a meteoric rise from selling home-made recordings from a car to supporting the Rolling Stones and winning a fan in Michelle Obama. Her second album finds the Tennessean again blending genres – folk, classic pop, blues, soul and Appalachian bluegrass – into a cohesive whole, thanks to her top-notch songwriting and sublime musicianship. With her sultry ache of a voice, she could presumably sing the phone book and make it quake with feeling.

These are further tales of long lonely roads and men who done wrong, and this set adds African rhythms, spacey soundscapes and guest vocals from Norah Jones. The songs run the gamut from organ-blasting bluesy soul in "Love You Once Made" and "With You" which has Nick Drake'ish strings to [Shakedown](#), which is like a country Can.

Unfolding like a novella, June sketches detailed, three-dimensional portraits of real people struggling with dreams, defeat, hope and life, in this 12-track song cycle. Musically, the genre-defying singer, songwriter and multi-instrumentalist has redefined herself again,

infusing inspirations like Tom Waits, Nina Simone, Leonard Cohen and Fela Kuti into her unique blend of folk, blues, gospel and soul. As in life, a harrowing bite of bitterness can surely be felt in many of these songs and on others; June's ethereal soundscapes prove the perfect setting for her honeyed, childlike voice as she pleas for simplicity and a better world.

It's an album bursting with standouts, none more so than [Astral Plane](#), which finds June full of childlike wonderment amid a gloriously ethereal atmosphere reminiscent of Van Morrison's *Astral Weeks*. Fantastic stuff.

Dave Simpson

**ROOTS
MAIL
MUSIC**

SHOP & MAILORDER

ROOTS MAIL MUSIC

Van Goorstraat 4
4811 HJ Breda (NL)

Tel. 076-5222235
Fax. 076-5200201
info@rootsmailmusic.com
www.rootsmailmusic.com

**VOOR AL UW BLUES
& ROOTS MUZIEK!**

Maandag 6 maart 2017, 20.30 uur in Café Bel-Air, Breda
“Shut Up & Listen” Blue Monday Session.

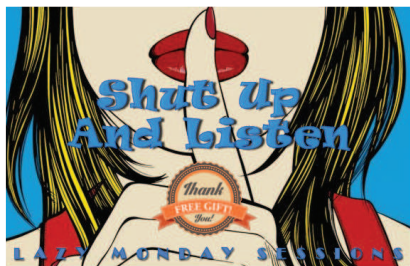
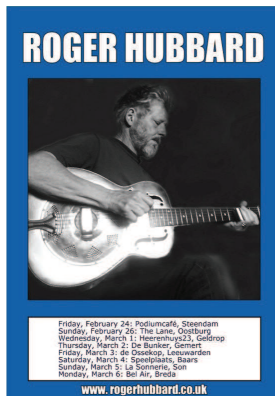
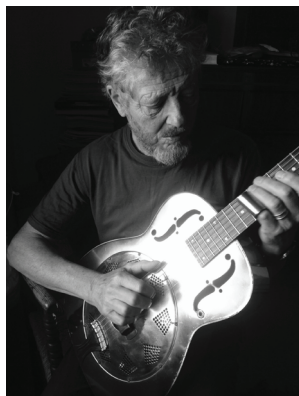
Roger Hubbard

Roger Hubbard is een Britse zanger, (slide-)gitarist en songwriter die als 20-jarige muzikant in 1970 zijn eerste album 'Brighton Belle Blues' opnam voor het beruchte Blue Goose platenlabel. Een indrukwekkend debuut van iemand die zich duidelijk op jonge leeftijd al de oude traditie van de countryblues eigen had gemaakt en er zijn eigen verhaal aan toe wist te voegen. Hubbard verwierf er direct bekendheid mee in de Britse blues scène. Een jaar later stond Roger in het voorprogramma van Muddy Waters en het was dezelfde legendarische bluesman die in een interview van Sounds Magazine vertelde: "Roger Hubbard is as good as any blues guitarist in the UK or USA".

Later bracht hij verschillende albums uit met akoestische folkblues en tourde rond de wereld waarmee hij een trouwe schare fans rond zich verzamelde.

Dat Roger Hubbard zich de buurman van Paul McCartney mag noemen is eerder een leuk weetje. Minder onbelangrijk is dat zijn song Home Lovin' Man in 2003 werd opgenomen door de Amerikaanse blues man Eric Bibb op diens album Natural Light.

Roger Hubbard is een fenomenale gitarist en mandolinespeler en een charismatische podiumverschijning. Tot zijn voornaamste inspiratiebronnen kunnen oa. Blind Willie McTell, Robert Johnson, Skip James en Bo Carter worden gerekend. Hubbard blaast het oude blueserfgoed nieuw leven in, een missie waarin hij volledig slaagt.

LIVE @ BEL AIR

ROCK HOME FOUNDATION

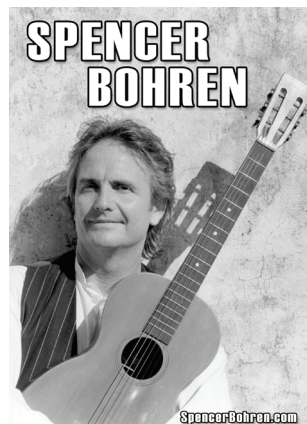
PRESENTS:

Maandag 27 maart 2017, 20.30 uur in Café Bel-Air, Breda
"Shut Up & Listen" Blue Monday Session.

Spencer Bohren (USA)

Spencer Bohren is een meestersgitarist van een zeldzaam soort. Geboren in Wyoming, is deze Singer/songwriter met zijn muzikale ervaringen begonnen in het kerkkoor toen hij acht jaar oud was. Pas toen hij gitaar begon te spelen werd hij zich bewust van de folk tradities van Amerika. Zelf zegt hij hierover: "Kerkmuziek is zo nauw verweven met de traditionele muziek, dat dat een gemakkelijke overgang voor me was, maar de rijkdom van de Amerikaanse folkmuziek verbaasde me toen wel". Spencer werd steeds sterker aangetrokken door de blues, waarbij hij geen verschil maakt tussen de stijl van de vroege zwarte muzikanten en de hillbilly blues, omdat je volgens hem niet op de verschillen moet letten maar juist op de overeenkomsten. In 1968 verliet hij zijn geboorteplek en belandde in steden als Denver en Seattle om met gerenommeerde artiesten te spelen. Na jarenlange omzwervingen met zijn Silver Stream caravan, belandde hij uiteindelijk in New Orleans alwaar hij muzikanten trof die leefden voor de muziek en met wie hij zich verbonden voelde. Spencer laat het diepe zuiden van de USA doorklinken in zijn muziek, het geluid van de Mississippi, de bayous en swamps; Met traditionele folk, blues, gospel en country weet hij ieder publiek aan zich te binden. Op verzoek van vele fans, bracht hij in 2014 een volledig lapsteel album uit waarop hij als geen ander op meesterlijke wijze net die kleine subtiliteiten weet door te geven die het geluid van de lapsteel zo intens gevoelig laten klinken. Met dit lyrische lapsteel- en akoestisch gitaarwerk en zijn whisky-warme stem vertelt hij de levendige verhalen over de muzikanten uit het verleden. Zijn relaxte presentatie geeft je het gevoel van een aangename ontmoeting met een oude vriend. Een man ook die als geen ander weet wat doseren is: op Spencer's cd's of concerten hoor je geen overbodige noten, Bohren's benadering is van een subtiele, geniale eenvoud. In 2015 hadden we Spencer al te gast in Breda, toen helaas met een nogal luidruchtig publiek, wat hem niet echt motiveerde. We geven hem nu graag de welverdiende herkansing met een écht luisterpubliek: **"Shut Up & Listen" dus!**

GREEN TERMINAL

taking it to a safe and green level

Kantoor automatisering zoals het hoort

... Milieubewust en kostenbesparend!

Don't get the blues, get green!

- green it professionals
- kostenbesparend
- 12 jaar ervaring
- betrouwbaar

www.greenterminal.nl

CAFE RESTAURANT BROUWERIJ
DE BEYERD

SR & BB
STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

SR&BB Sponsoravond 11 maart 2017

22:00 u Café De Beyerd, Boschstraat 26 Breda

Er wordt als vanouds weer voor een uitstekend glas bier en een lekker hapje gezorgd door ons aller Orson & zijn kompanen van De Beyerd en de live-muziek zit ook wel snor met de geweeeeeeldige "Blind 'B' & The Visionairs! We hopen jullie allen weer te mogen ontmoeten en zien genieten op zaterdag 11 maart a.s. in café De Beyerd, Boschstraat 26, Breda.

Blind B' & the Visionairs

Blind B' & the Visionairs is een meeslepende Rhythm & Blues band, geïnitieerd door bassist Bart Kamp, alias Blind 'B'. 'The Visionairs' bestaan uit het beste wat de Nederlandse en Internationale Blues te bieden heeft. Blind 'B' & the Visionairs: puur speelplezier van hoge kwaliteit. De bandleden grijpen met veel voldoening de kans aan om eens uit hun eigen comfortzone te stappen. Dit leidt tot zeer verrassende resultaten. Niets staat vast en alles mag. Tot groot plezier van het publiek! Het repertoire staat nooit vast, eigen songs van de bandleden worden afgewisseld met ter plekke ontstane grooves. Oudere songs worden met een eigen vette saus overgoten, vaak met een lekkere "Southern feel". Iedereen die al eens eerder een optreden van Blind B' & the Visionairs heeft gezien zal kunnen beamen dat het speelplezier van deze band afspat.

Voor de sponsoravond van de SRBB is de volgende hoge kwaliteits-bezetting aanwezig:

Boy Vielvoye / Bluesharp & vocals (Sugar Boy & the Sinners)

Sander Kooiman Gitaar & vocals, (o.a. "Big pete")

Bart Kamp / Bas

Jody van Ooijen /drums (Little Steven Big Beat, Rootbag

Voor meer info: www.srbbl.nl - www.facebook.com/blindbvvisionairs - www.blind-b.nl

Boy Vielvoye

Bart Kamp

Jody van Ooijen

Sander Kooiman

HISTORISCH CONCERT

18 juli 1974: Allman Brothers wel, Van Morrison niet op Summerconcert '74 Hilversum

Onlangs vond ik op de website van "The Blues Alone" een pas gepubliceerd verslag over een festival, wat in 1974 heeft plaatsgevonden, waarbij de Allman Brothers Band de top-act was; Het enige openluchtconcert wat deze band ooit in Nederland heeft gegeven en.....daar was ik toen bij! Samen met een paar vrienden, langharig Terheijdens 'tuig' zie ik ons nog tussen die massa staan; een van de eerste festivals, met echt grote namen, waar ik heen ging. Ik was toen net 20, maar herinner het me als de dag van vandaag. Het geluid was bere-slecht: Het podium stond n.l. aan de ene lange kant van het veld en precies aan de overkant stond een half-overkapte tribune. Het ongeluk wilde dat er een behoorlijke wind stond en die kwam van de richting van het podium over het veld heen waaien: daarmee kwam dus ook het geluid meegezeild en dat kaatste dan precies onder die kap van de tribune terug het veld op; Heerlijke echo ! dat kan je je wel voorstellen. Echter rond half negen 's avonds, net toen de Allman Brothers aan hun set begonnen, ging de wind liggen en was het geluid prima; alsof de duvel er mee gespeeld had ! Wij losten elkaar beurtelings af om op een stapel lege bierblikjes te staan en zo het podium te kunnen zien, want iedereen voor ons was ineens gaan staan! Hoe dan ook: het was een enorme belevenis en we hebben genoten! Geweldig om er 43 jaar later zo'n prachtig verslag van te lezen! Hieronder het volledige, verloren gewaande, verslag

(Ger 'Dr.Groove' van Leent)

Op 18 juli 1974 vond het Summerconcert '74 plaats op het gemeentelijk Sportpark, ook wel de Drafbaan genoemd in Hilversum, met Earth and Fire, Alquin, Mahavishnu Orchestra, Tim Buckley, The Doobie Brothers, Van Morrison en The Allman Brothers.

Tekst: Arjan Vermeer. Foto's: Bert Verhoeff, Ton van der Kleij, Jan van der Gaag en Rob Hoes.

Donderdagmiddag 18 juli 1974: als 15-jarige Westlandse tuinderszoon dwaal ik op de fiets door het mondaine Hilversum. Al een week logeer ik in het grote huis van een tante en al twee keer die week heb ik mij moeten vermaken met bioscoopbezoeken om de cultfilm "Electra Glide in Blue" te bekijken (met in de hoofdrol Robert Blake die later bekend zou worden met de politiserie Beretta). Net op het moment dat ik mijzelf probeer te overtuigen om deze film voor de derde keer te gaan bekijken zie ik de poster. Abrupt knijp ik in de remmen en blijf naar het aanplakbiljet staren. Ik kan mijn ogen niet geloven, maar het staat er toch echt: 'The Allman Brothers Band"! De poster vermeldt dat het Summerconcert '74 vandaag op 18 juli 1974 wordt gehouden in het Gemeentelijk sportpark hier in Hilversum. Naast de Allmans spelen ook grote namen als The Doobie Brothers en Van Morrison, maar ook nederlandse namen als Alquin uit Delft en Earth and Fire. Gehaast kijk ik om mij heen en fiets intuïtief de straat uit. Maar na een tiental meters stop ik weer als ik een voorbijganger zie lopen. Ik vraag hem of hij weet waar het Gemeentelijk Sportpark is, maar de man

lees verder op blz. 11

van KruysdijkAuto's

Mobiliteit gemakkelijk maken

Logtenburg 4 | 4841 PA Prinsenbeek
Tel: 076-5411692 | Fax 076-5428520
www.vankruysdijkautos.nl

Dr. Groove's Blues 'n Roots Kalender Januari 2017

01 maart	Roger Hubbard,	Heerenhuys 23.	Geldrop NL
02 maart	Roger Hubbard,	De Bunker.	Gemert NL
03 maart	Ralph de Jongh,	Café Wilhelmina.	Eindhoven NL
03 maart	The Bluesbones,	Café Cahier de Brouillon.	Hoogstraten B
04 maart	The Delta Saints,	De Bosuil.	Weert NL
04 maart	Blues Festival Café De Stegel.	Café De Stegel,	Molenbeersel (Kinrooi) B
05 maart	Guy Verlindé & The Mighty Gators, The Bluesbones, The Roadcoasters	Café Parkzicht.	Breda NL
05 maart	The Veldman Brothers,	Mezz.	Breda NL
05 maart	Mercy John,	Café Kerkzicht.	Roosendaal NL
05 maart	Jenn B,	't Vermaeck.	Rijen NL
05 maart	Thomas Toussaint Band, Stax Cats,	La Sonnerie.	Son NL
05 maart	Roger Hubbard,	Café De Afzakerij.	Veghel NL
06 maart	Foul Play,	Café Bel-Air.	Breda NL
06 maart	Roger Hubbard, Shut up & Listen sessions,	Meneer Frits.	Eindhoven NL
06 maart	Guy Verlindé en de Jaydees,	Het Zwijsenhoofd.	Bergen op Zoom NL
07 maart	The Living Room Heroes,	Muziek-o-Droom.	Hasselt B
09 maart	James Armstrong & Henry Carpaneto Band,	Maurice & Dietrich.	Antwerpen (B)
10 maart	Scotch, No Soda,	De Beyerde.	Breda NL
11 maart	Blind B & The Visionairs, SR&BB Sponsoravond.	De Gouden Leeuw.	Nispen NL
11 maart	Sweet Bourbon,	Café Time-Out.	Roosendaal NL
11 maart	Rusty Nuts,	GUO.	Oisterwijk NL
11 maart	Dayna Kurtz,	Café Kerkzicht.	Roosendaal NL
12 maart	Black Cat Biscuit,	Meneer Frits.	Eindhoven NL
13 maart	Russel Joslin & Sarah McCaig,	De Roma.	Antwerpen B
15 maart	The Suffers,	Heyhoef Backstage.	Tilburg NL
18 maart	The Lucilles,	Café Gesellies.	Zevenbergen NL
18 maart	Little Steve & The Big Beat,	Café Kerkzicht.	Roosendaal NL
19 maart	The Roadrunners,	Meneer Frits.	Eindhoven NL
20 maart	Aidan's Well,	BIRD.	Rotterdam NL
23 maart	Eric Bibb,	Puur Wit concerten, Witte Kerkje.	Terheijden NL
23 maart	Mannen van Naam (& Sylvia Houtzager),	De Roma.	Antwerpen B
23 maart	Joanne Shaw Taylor,	DJS	Dordrecht NL
24 maart	Elles Bailey,	div. locaties,	Bergen op Zoom NL
24 maart	Bluesroute Bergen op Zoom (Programma t.b.a.)	De Groene Engel.	Oss NL
24 maart	The Imperial Crowns,	Paradox.	Tilburg NL
25 maart	Phil Bee's Freedom,	Plock.	Volkel NL
25 maart	Spider & The Fly,	Lantaren/Venster,	Rotterdam NL
25 maart	An Evening With The Blues.		
25 maart	Mississippi Heat, Big Daddy Wilson, James Armstrong.		
25 maart	Southern Blues Night.	Parkstad theater,	Heerlen NL
	Eric Bibb ft. Olli Haavisto, Willie Buck & Robbert Fossen Band, Laurence Jones,		
	Johnny Mars & The Northern European Jazz and Blues Orchestra, The PinPins.		
	Kyla Brox Band ft. Victor Brox, Richard 'Rip Lee' Pryor & Little Boogie Boy Bluesband,		
	Mátyás Pribojszki Band, Bigwood Leonard, Blue Flamingo 78, Chivy Kuhles & The Dynamics		
26 maart	Blues Promotion Dongen 30 Jaar.	De Gouden Leeuw,	Dongen NL
	The Amazing Willie Buck en The Imperial Crowns		
26 maart	Keeping The Blues Alive Special.	café/zaal Thijssen,	Vliedren NL
	James Armstrong feat. Henry Carpaneto, Rip Lee Pryor & Special Guest		
26 maart	44 Shakedown,	Café Kerkzicht.	Roosendaal NL
26 maart	Stax Cats,	Café Lambiek.	Tilburg NL
27 maart	Spencer Bohren, Shut up & Listen sessions,	Café Bel-Air.	Breda NL
27 maart	Amy Speace & Ben Bedford,	Meneer Frits.	Eindhoven NL
30 maart	Tedeschi-Trucks Band,	Cirque Royal.	Brussel B
31 maart	Tedeschi-Trucks Band,	Heineken Music Hall.	Amsterdam NL

<https://www.facebook.com/gerdrgroove.vanleent>

antwoord slechts hoofdschuddend. Bij de volgende passant heb ik meer geluk. De man wijst mij omstandig de weg naar de Hilversumse Drafbaan. Ik wacht niet eens tot hij is uitgepraat en met een haastig gemompeld 'dank je wel' scheur ik op mijn fiets de straat uit.

Over het hek geklommen.

Eenmaal aangekomen bij het gemeentelijk sportpark, beter bekend als de 'drafbaan' realiseer ik mij dat ik te weinig geld bij mij heb voor een entreekaartje (pinautomaten waren er in die tijd nog niet) dus probeer ik over de omheining te kijken door op mijn fiets te gaan staan. Ik kijk tussen twee gebouwtjes door naar een enorme mensenmassa. Vlak onder het hek zitten motorrijders in leren jacks met kleurrijke opdruk gezellig te kletsen met blikjes bier binnen handbereik. Ze roepen me toe om over het hek te klimmen. Ik weet nog steeds niet waarom, maar ik besluit inderdaad deze laatste horde te nemen om mijn doel te bereiken. Een van de motorrijders vangt me aan de andere kant op en wenst me veel plezier. Ik loop toch enigszins schuchter het veld op. Mensen zitten in groepjes bij elkaar gewoon in het gras, waarbij het bij bepaalde groepjes blauw staat van de hashrook (maar ik weet op dat moment nog niet wat dat is); De meeste mensen gaan gekleed als

hippies met versleten jeans, lange haren kleurrijke vestjes, jurken en vilten hoeden. Het doet mij denken aan 'Kralingen', het meest legendarische popfestival in Nederland ooit. Mijn drie jaar oudere zus wilde daar in 1969 naar toe maar dat mocht toen niet van mijn ouders. En nu sta ik op een soortgelijk festival, jaren later (uiteraard veel kleiner dan Kralingen-red.). Nu -anno 2014- vinden we het heel gewoon dat er elk weekend ergens in Nederland een popfestival is, maar begin zeventiger jaren van de vorige eeuw was een festival een zeldzaam verschijnsel. Na het zakelijke debacle van Kralingen, zijn er -behalve Pinkpop- geen echte popfestivals meer georganiseerd. En dit Summerconcert '74 in Hilversum is daardoor een unicum!!

Mojo haalt 'Knebworth' acts binnen.

Leon Ramakers van -het toen nog kleine- Mojo Concerts en muziekpromotor en manager Wim Bosman (o.a. bekend van de concerten in de Voorburgse Vliegermolen) hadden besloten om de uitdaging weer aan te gaan met een tweetal nederlandse bands uit de stal van Bosman en een internationale line-up die twee dagen later al op het Engelse Knebworth Festival waren geboekt. De zelfde combinatie had Berry Visser -de voorganger van Ramakers- 5 jaar geleden bij

info@walvisverbouwingen.com

WalVis
VERBOUWINGEN
onderhoud & renovatie

Baronielaan 238/A * 4837 BG Breda * tel:076 5659459 * fax:076 5658399

Kralingen ook toegepast maar toen in samenwerking met het Festival in Bath. Op de manier kon je relatief goedkoop grote Amerikaanse acts binnenhalen.

De Nederlandse aftrap.

Eerder die dag, om 11 uur 's-morgens had Earth & Fire de ondankbare taak de aftrap te geven op dit unieke festival. Ton van der Kleij de drummer van Earth & Fire ten tijde van dit optreden, herinnert zich: "Wat een reis door de tijd. Ik kan mij het optreden in Hilversum nog goed herinneren. Het was een prachtige dag en het Mahavishnu Orchestra was een onvergetelijke ervaring. Verder hebben we in Hilversum niets gezien want 's-avonds speelden wij in Sarisani te Texel." Het publiek was minder onder de indruk van deze Nederlandse popband. Hier en daar werden ze zelfs een beetje weggejoeld. Daarna was het de beurt aan de Delftse band Alquin. Deze band werd beter ontvangen, ook omdat de vrolijke 'fiddle-rock' goed aanslaat op festivals als deze.

Lange uitgesponnen songs.

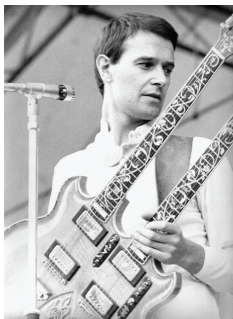
Het Mahavishnu Orchestra met o.a. John McLaughlin, violist Jean-Luc Ponty en drummer Narada Michael Walden, en in totaal zo'n 15 extra muzikanten gaven een explosief, dynamisch en heftig concert. Eén om nooit meer te vergeten. Het geluid stond wel erg hard. En de nummers waren lang uitgesponnen zoals 'Wings of Karma' (19 minuten) of 'Vision is a Naked Sword' (ca 30 minuten).

De leden van Earth & Fire stonden gefascineerd aan de zijkant van het podium te kijken en luisteren. De drummer van Earth & Fire, Ton van der Kleij haalt later mooie herinneringen op aan dit optreden: "Met Michel Walden [drummer Mahavishnu – red.] heb ik nog lang contact onderhouden. Later nog mee samengespeeld op Jazz Bilzen en Groennoordhallen Leiden." Om ongeveer half vijf lopen zo'n 25 Hell's Angels het festivalterrein op zonder te betalen. De aanwezige ordedienst aan de poort was inmiddels uitgedund van 20 tot 4 en, daarbij, bestond de indruk

dat de leden van de ordedienst in gelijke mate gebruik maakten van de beschikbare bierblikjes als de bezoekers. De Angels namen bezit van een gebouwtje aan een kant van het terrein. En precies aan die kant zette ik om ca. 17.00 uur mijn fiets tegen de muur om er vervolgens met behulp van een Angel overheen te klimmen.

Historisch maar kort optreden van Tim Buckley

Wat ik me herinner was dat de organisatie een puinhoop was. Er was slechts één podium, waardoor er heel lang gewacht moest worden tussen de optredens. En na lang wachten kwam ook nog ineens Tim Buckley aanzetten, die helemaal niet geprogrammeerd was. Tim Buckley was een artiest van naam eind zestiger jaren. Maar nu, in 1974, zijn er nog maar weinig jonge festivalgangers die hem kennen. Desondanks was hij bezig met een herstart van zijn muzikale carrière. De meeste bezoekers waren echter niet echt enthousiast. Behalve de vriend van Sieta Soldaat: "Tijdens de eerste ontmoeting met mijn vriend begon ik over Tim Buckley en kon bijna niet geloven dat hij die in het echt had gezien.

John McLaughlin

Leon Ramakers

media

webdevelopment and more

<http://d-media.nl> || info@d-media.nl

Dit optreden was voor hem ook indrukwekkend en we zijn altijd luisteraars gebleven van Tim Buckley." Bijna een jaar na het optreden in Hilversum pleegde Buckley zelfmoord, waardoor het concert opeens historische waarde kreeg.

Groovin' Doobie Brothers

Buckley speelde een korte set van slechts een paar nummers. Maar daardoor duurde het tot na 18.00 uur voordat The Doobie Brothers konden beginnen aan hun set. Even eerder arriveerden ze in verlengde Mercedesen van GooiTax. Ik had niet echt de verwachting dat de Doobie Bros mij zouden kunnen boeien. De meeste langspeelplaten gaven mij niet echt de klik die de Allmans mij bijvoorbeeld wel gaven. Live zijn ze echter een uiterst professionele groep muzikanten geleid door de gitaar-tweeling Pat Simmons en Tom Johnston. Met hun harmonieuze soul-vocalen en strakke rhythm sectie en een paar toch stevige hitsongs, blijken de Doobie Brothers in staat het publiek te laten dansen op de Hilversumse drafbaan. Alle hits kwamen zo'n beetje voorbij, zoals 'Listen To The Music', 'Rockin Down The Highway', 'Jesus Is Just All Right With Me' en 'China Grove'. Om 19.30 uur stopten The Doobie Bros met hun show.

Voortijdig naar huis.

Inmiddels waren de Hell's Angels (tijdens optreden van The Doobies spotten de Hell's Angels blikjes bier leeg op de camera's van de pers) naar huis gegaan. De aanwezige ordedienst had een groep Ambonezen gevraagd te helpen. Daardoor besloten de Angels dat het genoeg was en reden weg richting Bussum. Opmerkelijk is dat er buiten de poorten nog twee groepen Mobiele Eenheid paraat waren die ingezet hadden kunnen worden. Maar de verantwoordelijke contactpersoon van de Festivalorganisatie tussen politie en ordedienst was promotor Wim Bosman

zelf, en die was vrijwel de gehele dag onbereikbaar voor de politie. Ook Tineke de Nooijer besluit na het optreden van The Doobie Brothers naar huis te gaan: "Ik ga naar huis en zet wel een live-elpee op van The Allman Brothers. Dan hoor ik het tenminste". Aan de overkant van het podium was een tribune gevestigd en dat zorgde voor veel echo. Dat, en de zwakke geluidsinstallatie (2000 watt, maar volgens velen kwam er niet meer dan 400 watt uit de boxen), zorgde er voor dat het afhangen van je plek op het veld of de klanken je oren voldoende bereikten

Lange rijen

Naast het geluid en de wachttijden tussen de bands was ook de voedselvoorziening een bron van irritatie. Op het terrein waren verschillende kraampjes voor broodjes, patat, fruit en drank. Die kraampjes begonnen om 11 uur s-morgens te verkopen maar moesten er om 7 uur s-avonds al weer mee stoppen. Door een organisatorische fout was de aanvoer van voedsel gestagneerd. Bier mocht alleen in blikjes worden verkocht, maar veel festivalgangers trokken het centrum

Doobie Brothers

Mailen naar: info@qprintbreda.nl
Bellen naar: 076-8882555

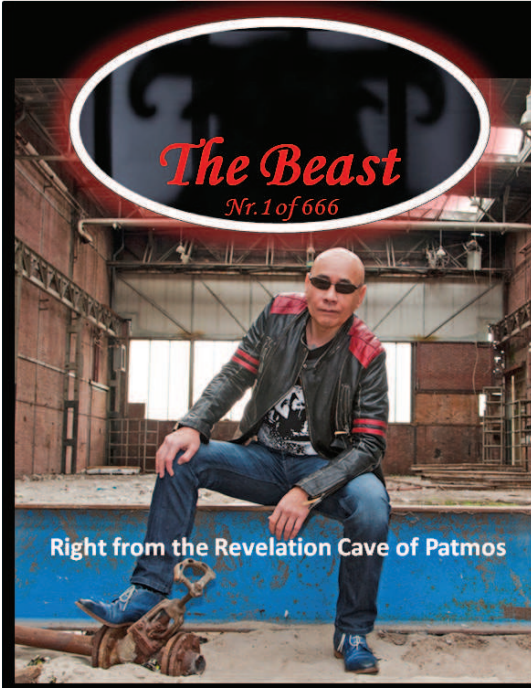
Generaal Maczekstraat 19
4818 BT Breda

van Hilversum in om flessen drank te kopen, met als gevolg veel kapotte drankflessen op het terrein. De wachttijden voor een zakje patat liepen tegen de avond op tot 40 minuten. Ook bij de damestoiletten waren ellenlange rijen. De mannen hadden daar geen last van, die deden hun behoefte tegen de hekken aan. Toen de Allman Brothers Band op ging treden gingen de mensen vooraan bij het podium allemaal staan. Ik herinner me nog goed dat een aantal malloten van achteruit met blikjes bier ging gooien; een meisje vlak bij me kreeg zo'n vol blikje tegen haar hoofd en werd bloedend als een rund afgevoerd naar de medische hulppost.

Heibel met Van Morrison

Wat het publiek niet wist, was dat ook Van Morrison achter het podium gefrustreerd rond liep. Van Morrison had, met Peter Van Hooke (drums), Pete Wingfield (piano), and Jerome Rimson (bass) een maand eerder nog een album opgenomen in de Wisseloord Studios in Hilversum. Het album heette Mechanical Bliss, maar is nooit uitgebracht!! Eén nummer van dit album is zeker gespeeld op het Knebworth Festival, twee dagen na het Hilversumse muziekfestijn. Maar nu kon of wilde hij niet (meer) optreden. De problemen met Van Morrison komen -volgens de officiële lezing- door het uitlopen van de optredens, van met name de Doobie Brothers, die pas na 1800 uur klaar waren. En de Allman

Brothers hadden contractueel vastgelegd dat ze minimaal 3 uur konden spelen. De deadline die avond was 11 uur, dus was er weinig ruimte meer voor Van Morrison om nog te spelen. Ik kan me vaag herinneren hem stampvoetend en kokend aan de zijkant van het podium te hebben zien staan. Maar Johan Derksen komt echter met een heel andere versie over Van Morrison: "Ik heb vreselijke heibel met hem gehad, haha. Dat was jaren geleden tijdens een éénmalig popfestival op de renbaan in Hilversum. Ik werkte voor Dagblad van het Noorden en kreeg zo'n backstage pasje. Van Morrison zat daar te wachten om met een trio op te gaan treden. Ik vroeg aan onze fotograaf [waarschijnlijk de inmiddels overleden Peter Mazel-red.]: maak even een foto van hem als je wilt'. En plotseling als een adder gebeten begon hij toch te schelden, want er mochten géén foto's van hem gemaakt worden! Dus ik zeg tegen die fotograaf: 'geef mij die camera eens even', en ik nam zelf een paar foto's van hem. Toen begon hij nóg harder te schreeuwen om zijn manager! Er kwam toen een roadmanager bij – zo'n hele grote Hells Angel kerel met een paardenstaart – en er volgde een handgemeen tussen meerdere fotografen en Van Morrison met zijn roadmanager. Morrison trok zelfs nog een overhemd van een vrouwelijke fotograaf kapot, het was gewoon een ordinaire vechtpartij. Het einde van het liedje was dat hij weigerde op te treden, hij ging mokkend

Right from the Revelation Cave of Patmos

Web: www.thebeast.zone

First Blues Album: Route 66.6

On Soundcloud:

<https://soundcloud.com/thebeast16>

The Beast
Route 66.6 Album • 2016

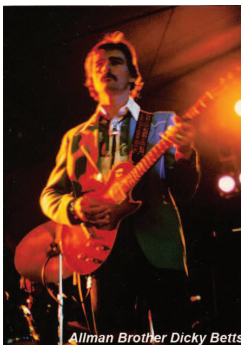
- 1 Gipsy Woman, The Beast, DEMO, B
- 2 Hot Summer Nights`, DEMO, The B
- 3 Lord Help Me, DEMO, The Beast, Ba
- 4 Lazy Days, The Beast, For Michelle

in een auto zitten. Schrale (...?) troost voor Van Morrison was dat Leon Ramakers hem zowiewo zijn afgesproken gage betaalde.

Allman Bros Eindeloos betoverend

Eindelijk dan verschenen, om half negen s-avonds, de Allman Brothers op het podium. Wonderbaarlijk genoeg ging de wind liggen en werd daardoor het geluid eindelijk goed. De eerste song was Wasted Words met Gregg Allman op groene Gibson. Vanaf het begin zat de band vol energie. Aan de linkerkant van het podium tussen de zij-monitors zat 'Red Dog' de hoofd-roadie en aan de rechterkant zaten Pat Simmons en Tom Johnston van de Doobie Brothers vol aandacht te luisteren. The Allman Brothers, die na de tragische dood begin 70-er jaren van oprichter en meester-slide gitarist Duane Allman (en een jaar later bassist Berry Oakley) weer -op magistrale wijze- zijn opgekrabbeld onder leiding van Greg Allman en Dickey Betts. Vanaf hun legendarische live-album 'Live at the Fillmore East' (1971) ben ik al een groot fan van deze jamband. Maar met hun laatste nieuwe album 'Brothers and Sisters' uit 1973 hebben ze bewezen niet meer onder te doen voor de de oorspronkelijke bezetting van een paar jaar eerder. Ik had nooit durven dromen ze live te gaan zien. Wat ik dan nog niet weet is dat dit Hilversumse optreden het enige ooit in Nederland zal zijn. En het is ook werkelijk een legendarisch optreden. 'Eindeloos betoverend' roept iemand naast mij. Klassiekers als 'Done Somebody Wrong', 'Stormy Monday', 'Midnight Rider', een schitterende uitvoering van 'In Memory of Elizabeth Reed', maar ook betoverende uitvoeringen van hun laatste langspeelplaat 'Brothers and Sisters', zoals

'Come and Go Blues', 'Jessica' en 'Ramblin' Man'. Het is echt een geweldige set die ze afleveren, onbetwistbaar het hoogtepunt van dit festival die veel irritaties en frustaties als sneeuw voor de zon doen vervagen. Drie en half uur wordt er gespeeld -ondanks de deadline van 11 uur- tot zeker half twaalf. Sommige bezoekers gaan toch al eerder weg om nog de laatste trein te halen of juist te missen. Overal op het terrein worden vuurtjes gestookt die later op last van de politie allemaal stuk voor stuk moeten worden gedoofd.

Allman Brother Dicky Betts

Volgend jaar weer?

Het Summerconcert '74 was voor de ontwikkeling van Mojo van essentieel belang, niet omdat ze zoveel verdienden, maar omdat ze juist quitte draaiden. Leon Ramakers meld hierover in een interview: "We wisten dat het een succes zou worden. Er waren ruim 20.000 mensen. Voor mij persoonlijk was het festival een nachtmerrie, omdat ik Van Morrison moest vertellen dat hij wegens tijdgebrek niet kon optreden. De tranen stonden in zijn ogen. Hij kon niet geloven dat hij gewoon zijn gage kreeg. Hij vroeg zelfs of hij dan tenminste 20 minuten kon optreden. Sindsdien heb ik van alle organisatoren in Europa met Morrison het beste contact. Ze zijn allemaal bang voor hem, maar mij groet hij elke keer." Wim Bosman, de mede-organisator probeerde na dit festival opnieuw vergunning aan te vragen voor een tweede editie in 1975. Maar die werd afgewezen, met name door toedoen van de VVD, omdat Hilversum anders de naam 'Popfestivalstad' zou krijgen. En dat zou schade toebrengen aan het mondaine imago van de omroepstad.... Dan -volgend jaar- maar weer naar het vervolg van 'Electra Glide in Blue'?!"

250 verschillende bieren

Het
Bierhuis

Van Goorstraat 5
4811 HH breda
Tel. (076) 5228394
Fax. (076) 5226857

CD EN DVD NIEUWTJES

Meena Cryle & The Chris Fillmore Band – In Concert (20 jan.)

This album spans their gigs at clubs, theatres and festivals from the past 18 months of non-stop touring. Their three highly successful releases on german top Blues label "Ruf Records", extensive tours in Europe and USA, as well as recent highlights like a sold-out show at the Vienna Opera House or their performance at the "Peer Blues Festival" (together with acts like Buddy Guy, Walter Trout, ...) prove their stand in today's roots music scene.

Southern Avenue – Southern Avenue (24 febr.)

This band features five young, but seasoned musicians who came from diverse musical and personal backgrounds to create music that spans their wide-ranging interests, while showcasing the powerful chemistry that the group has honed through stage and studio experience. Their self-titled debut album on the iconic Stax label is a breath of fresh air with its own unique blend of gospel-tinged R&B vocals, roots/blues -based guitar work and soul-inspired songwriting.

George Thorogood & The Destroyers – Live At Rockpalast: Dortmund 1980

(24 febr.)

The „Satan of Slide“, as George Thorogood is called, because of his grand talent for the use of the bottle neck, mixing urban blues, rock'n'roll and Rhythm & Blues. The band was in perfect shape and raised the tension from the opener „House Of Blue Lights“ over the popular „One Bourbon, One Scotch, One Beer“ to the furious finale with Chuck Berry's „Reelin' And Rockin“. The DVD+2CD digi contains many photos and is a sought-after part of the popular Rockpalast series.

Champion-Jack-Dupree-Live-At-Rockpalast-Cologne-1980 (24 febr.)

Champion Jack Dupree live shows were a mixture of barrelhouse blues and boogie, stories and jokes changing with very emotional, often autobiographical slow blues tunes. This Rockpalast DVD presents a wonderful concert by the blues master. Sound and images digitally remastered this 2-CD plus DVD make for a great 2 hours with the blues champion who was 70 years old and at his very best at the time of the recording.

De Kat – De Kat II (10 maart)

Een bijzondere benadering van de blues, weg van de twaalf maten en drie akkoorden. Meer de richting op van breed uitgesponnen improvisaties vol psychedelica die sterk doen denken aan het spacey geluid van Big Brother en Peter Green. Dit is een gevolg van de brede interesse van de bandleiden. De band omschrijft zichzelf als melting pot en incorporeert invloeden van Hendrix en fusion, Link Wray, Cream, Charles Mingus, Chet Baker en Miles Davis. Wie eenmaal een optreden van DE KAT heeft bezocht is fan.

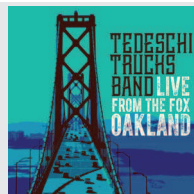
My Baby – Prehistoric Rhythm (17 maart)

Het langverwachte nieuwe album van deze populaire Amstardamse band zal in de Melkweg worden gepresenteerd. De eerste single van het album, het opzwepende 'Love Dance', is op 10 februari verschenen. Waar het vorige album nog werd bekroond met een Edison voor Best Alternative Album, gaat de band met de nieuwe plaat weer een stap verder en valt alles tijdens de nieuwe clubtour helemaal op zijn plek.

[Tedeschi Trucks Band – Live From The Fox Oakland](#) (17 maart)

Filmed and recorded in a single night, September 9th, 2016, at Oakland, CA's gorgeous Fox Theater, the concert film and audio were mixed using a vintage Neve console to achieve an exquisitely immersive sound experience, and mastering guru Bob Ludwig added his craft to the full 5.1 surround sound mix and album audio. The album will be released in multiple formats including vinyl, DVD and Blu-ray.

[Samantha Fish – Chills & Fever](#) (17 maart)

Fish ventured off in another new direction, one she was exploring for the first time in her career. She traveled to Detroit and joined forces with members of the Detroit Cobras, a band whose insurgent ethic has made them darlings of the Midwest punk/blues scene. It's little wonder then that when it came time to record her new album, it bonded over in a common love of classic soul and rollicking rhythms, so much so that the results testify to a seemingly timeless template. Covering songs from the '60s and '70s.

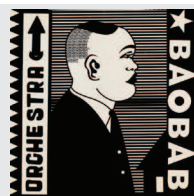
[Coco Montoya – Hard Truth](#) (24 maart)

Produced by drummer Tony Braunagel, the album features 11 songs, each delivering a hard truth of its own. From the radio-friendly, gospel-inspired "I Want To Shout About It", to the haunting "Devil Don't Sleep" to the icy-hot cover of Albert Collins' "The Moon Is Full", Hard Truth covers a lot of emotional ground. Montoya's unpredictable guitar playing and smoking soul vocals blend effortlessly with a backing band featuring renowned musicians including bassist Bob Glaub and Tony Braunagel on drums.

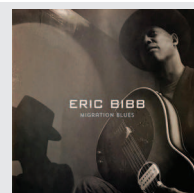
[Orchestra Baobab - Tribute To Ndiouga Dieng](#) (31 maart)

De meest iconische en legendarische band uit West-Afrika, keert na tien jaar terug met dit nieuwe album. Het album is een tijdloze verzameling van klassieke en onweerstaanbaar swingende songs op een mix van Afro-Cubaanse ritmes en traditionele Afrikaanse muziek, zoals we van de band gewend zijn. Orchestra Baobab komt in mei naar Nederland voor een aantal shows.

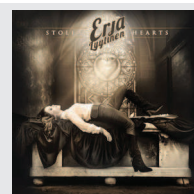
[Eric Bibb – Migration Blues](#) (31 maart)

Bibb reminds us that if we look at the history of the world we discover that we all have migrants among our ancestors. Eric also draws a parallel between the former African-American sharecroppers leaving the brutal segregation and economic misery of the rural South for the industrial cities of the North and the current migratory movement to Europe of the refugees from the war-torn countries of the Middle East and Africa. This album will certainly be considered as one of Eric Bibb's major albums due to the high quality of songwriting, the raw emotion in his voice and topicality of the theme.

[Erja Lyytinen - Stolen Hearts](#) (7 apr.)

Stolen Hearts comes at a time when Erja Lyytinen is broadening her horizons. She describes the process of making her newest album "purifying" – the product of difficult times of "heartbreak, frustration, disappointment, fear of loss and yet, at the same time, the deepest love." As an artist, Erja has always been open to change, and with Stolen Hearts, she wants to offer her audience something totally new.

Full color en zwart wit

**Digitaal printen en kopiëren
van klein tot groot formaat**

Complete afwerking

**Snel, veelzijdig
en scherp geprijsd!**

DPS Copy Net Breda BV

van Coothplein 40-42 | 4811 NG Breda

T 076-5149706 | T DTP afd. 0765204857

E dps@copynetbreda.nl | www.copynetbreda.nl

SR&BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

Al sinds 1988 zorgt de SR&BB voor de betere bluesoptredens in Breda. Gelukkig zien we veel van het trouwe publiek terug bij deze optredens. Voor deze mensen (en alle anderen die onze optredens nog moeten ontdekken) willen wij dit graag continueren. Wij zijn daarom op zoek naar DONATEURS, sponsors en adverteerders (tarieven zie hieronder). Voor slechts €10,- per jaar kunt u de SR&BB en ons publiek steunen. In ruil daarvoor krijgt u niet alleen kwalitatief hoogstaande optredens, maar daarnaast ontvangt u maandelijks de kleuren-versie van Track per e-mail en regelmatig ook onze nieuwsbrief.

Bovendien wordt u ieder jaar uitgenodigd voor een goed verzorgde "muzikale" avond.

Wilt u hiervan gebruik maken en ons steunen, maak dan €10,- over op IBAN NL49INGB0001006095 t.n.v. SR&BB, onder vermelding van uw naam en e-mail adres zodat u ook de nieuwsbrief en de digitale Track kunt ontvangen.

Alvast bedankt voor uw sympathie !

ADVERTEREN

We hanteren de volgende tarieven op jaarbasis

1/3 - A5 pagina € 180,-

1/2 - A5 pagina € 250,-

1/1 - A5 pagina € 450,-

BOEKINGEN

Boeking:

srbbs@zigggo.nl

T + 31 (0)6-11864851

Secretariaat:

Klaverbeemd 3, 4844 RH Terheijden
info.srbbs@xs4all.nl

Track is het magazine van de SR&BB en verschijnt maandelijks.
Oplage: 650 gedrukte exemplaren en 1250 digitaal via mail.

Vaste redacteurs: Ton Odijk, Ger van Leent, Ludo de Groote, John van der Linden, Judith Cosman
Ontwerp & DTP: Veronique Ortonio
Druk: Q-Print Breda

!!!Verwacht: Dana Fuchs!!!
!!!zaterdag 15 april!!!
!!!20:30 u. MEZZ Breda!!!
!!!SR&BB i.s.m.!!!
!!!Rock Home Foundation!!!

cafédebruinepij®

Kerkplein 7-Breda-telefoon 076-5214285

Openingstijden:

Maa 09.00 - 02.00

Din 09.00 - 02.00

Woe 09.00 - 02.00

Don 09.00 - 04.00

Vrij 09.00 - 04.00

Zat 09.00 - 04.00

Zon 11.00 - 00.00

info@cafedebruinepij.nl

...lekkere
muziek!

Kom en geniet op het mooiste plein onder de Grote Kerk.

cafédebruinepij®